

Асѣнь. (Отъ вѣнѣ). Да влѣза ли?

Марийка и Пенка. Чакай, чакъ още! . . .

Марийка. Пенке, ела ми поправи косата! (Пенка взема гребена и я поправя. Марийка взема куклата, сѣда на единъ столъ и се облѣга). Сега, Пенке, иди при вратата, отвори му и кажи: „Заповѣдайте, г-не докторе!“

Пенка. (Отива). Заповѣдайте, г-не докторе!

ЯВЛЕНИЕ V. Сѣщитѣ и Асѣнь.

Асѣнь. (Влиза облѣченъ съ дългото палто на баща си, съ цилиндръ на глава, съ ржкавели, съ очила, съ бастунъ и изпъченъ напръдъ, гордо, гордо прѣстѣпя). Добъръ вечеръ, г-жа Марийке!

Марийка. Добъръ вечеръ. г-нъ докторе! Добръ дошълъ! (Ржкува се) Че заповѣдайте, седнѣте! Ще извинявате, че стаята е малко разхвърлена...

Асѣнь. О, азъ съмъ навикналъ на тия работи! По напръдъ се гледа болния, че тогава кжщата . . . Ами какво е на малката?

Марийка. Отъ нѣколко дена бѣше само неразположена, но сега нито яде, нито спи! . . . Нощесъ цѣла нощъ е плакала, не сме мигнали съ баща ѝ.

Асѣнь. Трѣбва да е *сериозно* болна?! Трѣбваше още днесъ да ме повикате! Азъ имамъ вече нѣколко случая „*дефтеритъ*“. Има ли огънь?

Марийка. Постоянно гори, г-нъ докторе.

Асѣнь. (Хваща куклата за ржката) Пулсътъ *нормаленъ* и огънь нѣма.

Марийка. Ами, че отъ единъ два часа огъня малко поотпадна.

Асѣнь. Нѣма да ѝ е нищо. Не се безпокойте. Тя само малко се е простудила.